

שימו לב אל הנשמה

פרשת לך לך

חסון התפע"ח

דיבורים מתוך שיעורו הטבועי של הרה"ג עופר ארז שליט"א

לשנות את כל מהלך החיים שלו

מסירות נפש אצל האבות זה לא בגדר ניסיון לכן חז"ל לא מונים את מעשה אור- כשדים בגדר הניסיונות של אברהם אבינו. לעומת זאת אם למסור את הנפש זה לא נקרא ניסיון אז מדוע לך לך מארצך זה כן נקרא ניסיון? יש 2 נקודות עמוקות ללמוד בדבר הזה מהו בעצם הניסיון של אברהם אבינו בלך לך. רש"י מביא את המדרש הידוע שהקב"ה לא אמר לאברהם אבינו לאן ללכת אלא הוא אמר לו: לך. בסדר, אני מוכן ללכת אבל לאן? תתחיל ללכת ואני אגיד לך לאן אתה צריך להתחיל ללכת. חז"ל מגלים לנו שאחד הדברים הקשים ביותר אצל האדם זה כשהוא צריך לשנות את כל מהלך החיים שלו והוא לא יודע בדיוק לאן הוא הולך להגיע - זה מאוד-מאוד קשה מכיוון שהטבע של האדם שהוא רוצה לדעת מה קורה איתו, מה המציאות שלו, באיזה תנאים הוא יחיה, מאיפה הפרנסה ואיפה הוא יגור..

מאיפה תהיה לי פרנסה??

רש"י אומר שאחת הסיבות שהקב"ה אמר לך לך זה בכדי שאברהם אבינו יחבב את הארץ וסביבה נוספת זה כדי להרבות בשכרו של אברהם אבינו. למעשה אברהם אבינו יוצא מחוץ והוא לא יודע לאן הוא הולך להגיע - אומר ר' נתן בליקוטי הלכות שזה באמת מאוד קשה לנו. הרבה פעמים בחיים שלנו אנחנו נמצאים בדיוק בניסיון הזה: 'לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך' - הקב"ה מביא אותנו למציאות מסויימת שבה אנחנו מרגישים מכל מיני כיוונים שאנחנו צריכים לעשות שינוי. הבעיה הגדולה היא לא רק לעשות את השינוי אלא הבעיה הגדולה היא שאנחנו לא יודעים באמת לאיזה מציאות נגיע. היום זה מאוד מצוי אצל בעלי תשובה שצריכים לשנות את אורח החיים שלהם והרבה פעמים זה קשור בזה שהם צריכים לעזוב את המקום ואת המציאות שבה הם גדלו והתרגלו. אוקיי, אני צריך לשנות אבל לאן אני אגיע ומאיפה תהיה לי פרנסה? 'אל הארץ אשר אראך' - הקב"ה

היום זה מאוד מצוי אצל בעלי תשובה שצריכים לשנות את האורח חיים שלהם והרבה פעמים זה קשור בזה שהם צריכים לעזוב את המקום ואת המציאות שבה הם גדלו והתרגלו. אני אגיע ומאיפה תהיה לי פרנסה? - הקב"ה לא מגלה את זה לאדם.

אין שום שר ושליט על ארץ כנען

זה הבחינה הראשונה בניסיון של אברהם אבינו, שהקב"ה לא מגלה לו לאן הוא צריך להגיע. יש מדרש שאומר שכשאברהם אבינו הגיע לארץ כנען (ארץ ישראל), הוא ראה שהארץ הזאת שונה במהותה מכל הארצות. אברהם אבינו ראה את השורשים הרוחניים שבכל מקום והוא ראה איזה מלאכים ואיזה שרים מנהיגים כל מקום ומקום וכשהוא הגיע לארץ כנען הוא ראה שאין שר ושליט על הארץ הזאת, מכיוון שרק הקב"ה בעצמו מנהיג את ארץ כנען, זה בחינת השראת השכינה. חז"ל שואלים ממתי השכינה מנהיגה את ארץ ישראל? למעשה זה קיים כבר מבריאת העולם..

רש"י הראשון של חומש בראשית

אנחנו נמצאים כרגע בחומש בראשית, אם נתבונן נראה שרוב החומש זה למעשה סיפורים, בהתחלה על אדם הראשון ונת, אח"כ על האבות והשבטים וכן הלאה. למעשה רש"י הראשון בחומש מיד שואל מדוע התחילה התורה מבראשית ועונה: 'משום כח מעשיו הגיד לעמו'. מה מסתתר בשאלה של רש"י? אנחנו יודעים שהתורה באה ללמד אותנו את המצוות אבל אנחנו רואים שיש פה גם סיפורים, השאלה היא מדוע התורה מספרת לנו את כל הסיפורים האלו? ר' נתן כותב בליקוטי הלכות והיסוד הזה מובא בהרבה מאוד ספרים: 'מעשה אבות סימן לבנים'..

'לך לך מארצך וממולדתך'

.. כל הסיפורים שמובאים בחומש בראשית למעשה מספרים את כל סיפור בריאת העולם בכל הדורות בכללות ובפרטיות עד ביאת משיח צדקנו וגם אח"כ - הכל נמצא בתוך הסיפורים של מעשה בראשית, לכן הסיפורים האלה באים ללמד אותנו הרבה דברים הלכה למעשה אבל לא במצוות אלא בכל מיני הנהגות, הבנות ועצות כיצד אנחנו צריכים בעצם להתמודד עם הדברים שאיתם אנחנו צריכים להתמודד - כותב ר' נתן שהסיפורים האלו הם בבחינת 'סיפורי מעשיות משנים קדמוניות' שזה כולל בעצם את כל הדורות בכלל ובפרט. כל אחד מאתנו נמצא בתוך הסיפורים של חומש בראשית. בעזרת השם נתחיל להתבונן קצת בפרשת לך לך. בפרשה זו יש כמה יסודות מאוד גדולים ולמעשה יש בהם הרבה משמעות לכל מה שקורה בימינו. אברהם אבינו נמצא בחוץ והקב"ה אומר לו: 'לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך' - יש כמה נקודות בדבר הזה. אומרים חז"ל: 'עשרה ניסיונות נתנסה אברהם אבינו' - הניסיון הראשון הוא 'לך לך' אמנם יש מחלוקת בחז"ל אם זה הניסיון הראשון או השני אבל רוב הדעות בחז"ל אומרים שזה הניסיון הראשון. במדרש מובא הסיפור הידוע על הניסיון שהיה לו קודם לכן, הניסיון שהוא

היה מוכן לקפוץ לכבשן האש בשם האמונה - חז"ל לא מונים את זה בניסיונות של אברהם אבינו ולכאורה זה פלא. מדוע 'לך לך' זה נקרא ניסיון ולקפוץ לכבשן האש זה לא ניסיון? אם נתבונן בדבר נראה שיש פה יסוד מאוד גדול בדבר הזה..

ההשתקקות של האבות והצדיקים

'אור-כשדים' זה מסירות נפש. כתוב הרבה בספרים הקדושים שאצל האבות הקדושים ולאחר מכן אצל שבעת הרועים ואצל צדיקים בסדר גודל כזה של צדיקים שהם שורשי נשמות ישראל, למסור את הנפש לכבוד הקב"ה זה אפילו לא בגדר ניסיון, הפוך, זה ההשתקקות שלהם כל יום, כמו שאמר ר' עקיבא: 'כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו'..

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	יום*
19:07	18:29	17:39	ד-י
19:03	18:26	17:36	ת"א
19:03	18:27	17:36	ח"פ
19:06	18:29	17:39	באר שבע
*לנוהגים 40 דקות: 17:19 חומשים עפי לוח 'אור תחיים'			

מחובר עם המקום הזה בכל לבבו מרכז כל העומאה, השחיתות והקלקול

יש מדרש שאומר שכשאברהם אבינו הגיע לארץ הוא ראה שאין מלאך ושר שמנהיג את הארץ ומזה הוא למד שלכאן הוא צריך להגיע, כך הוא הבין שזאת הארץ שבה שורה השכינה. אבל יש עוד נקודה בניסיון של אברהם אבינו ומפה אנחנו לומדים יסוד מאוד עמוק: 'לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך' - הקב"ה אומר את זה לאברהם אבינו בלשון משולשת: מארצך, ממולדתך ומבית אביך - אלו 3 בחינות. ופה הקב"ה אומר לאברהם אבינו מסר נפשי ורוחני מאוד - מאוד עמוק ומדי פעם אנחנו עוברים את כל המהלך הזה בחיים שלנו. הקב"ה ברא אדם במקום שבו הוא נולד, עם המשפחה שבה הוא גדל, בבית שבו הוא גדל ובעיר ובסביבה שבה הוא גדל - ברגע שאדם גדל במקום מסוים הוא קשור ומחובר עם המקום הזה בכל קשרי לבבו ונפשו הרבה יותר ממה שאנחנו יודעים, לכן אחד הדברים הקשים בחיים של האדם זה לשנות את מקום המגורים שבו הוא גדל, עם התכונות, האופי והאווירה שבה הוא גדל

הקב"ה אומר לאברהם אבינו, אני לא אומר לך רק לעזוב את חון, אלא תנתק לגמרי מהמקום הזה, כאילו שאתה בא בגלגול חדש לגמרי. עכשיו זאת מציאות חדשה לגמרי ואתה צריך לנתק את הקשרים הפנימיים הרוחניים שלך עם כל המציאות שאתה מכיר, כולל את הרוחניות שאתה מכיר. יש כזאת בחינה שאדם צריך לעלות מדרגה לדרגה ואז הוא צריך לוותר גם על כל המציאות הרוחנית הישנה שלו. כתוב בגמרא שהיו חכמים שעלו מבבל לארץ ישראל, הם ידעו הרבה תורה. אחד החכמים זה ר' זירא שהיה מגדולי חכמי ישראל בתקופת האמוראים, אבל כשהוא בא לא"י הוא ידע שהוא חייב עכשיו להכין את עצמו לקבל תורה חדשה לגמרי..

ר' זירא עולה מבבל לארץ ישראל

הקב"ה אומר לאברהם אבינו, אני לא אומר לך רק לעזוב את חון, אלא תנתק לגמרי מהמקום הזה, כאילו שאתה בא בגלגול חדש לגמרי. עכשיו זאת מציאות חדשה לגמרי ואתה צריך לנתק את הקשרים הפנימיים הרוחניים שלך עם כל המציאות שאתה מכיר, כולל את הרוחניות שאתה מכיר. יש כזאת בחינה שאדם צריך לעלות מדרגה לדרגה ואז הוא צריך לוותר גם על כל המציאות הרוחנית הישנה שלו. כתוב בגמרא שהיו חכמים שעלו מבבל לארץ ישראל, הם ידעו הרבה תורה. אחד החכמים זה ר' זירא שהיה מגדולי חכמי ישראל בתקופת האמוראים, אבל כשהוא בא לא"י הוא ידע שהוא חייב עכשיו להכין את עצמו לקבל תורה חדשה לגמרי..

מציאות רוחנית חדשה

ר' זירא ידע שלימוד התורה, הרוחניות, ההבנה, ההשגה וההתקשרות עם התורה בא"י לא דומה לשום מקום אחר בעולם, זה מציאות רוחנית חדשה לגמרי. מספרת הגמרא שר' זירא התענה 80 תעניות כדי לשכוח את כל התורה שהוא למד בבבל - צריך להבין, מה הכוונה שאתה צריך לשכוח את כל תורת בבל? הרי זה תורה, הוא לא למד שם ח"ו מדע או פילוסופיה, הוא למד שם את תורת השם - מפה רואים שכאשר אדם מגיע למציאות חדשה לגמרי, אתה חייב לשכוח את כל מה שהיה, אתה צריך להגיע עכשיו למקום חדש לגמרי - וזה מה שהקב"ה אמר לאברהם אבינו: 'לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך'

ברגע שאברהם אבינו יצא מארצו הוא כבר יצא ממולדתו ומבית אביו, לכאורה היה צריך להיות כתוב: לך לך מבית אביך, ממולדתך ומארצך, אבל התורה שינתה, מדוע?

תנתק מכל מה שאתה מכיר לגמרי

הקב"ה אמר לאברהם אבינו: תנתק מכל הקשרים הפנימיים הנפשיים שיש לך, אז זה הולך מהקל לכבד. אדם הכי קשור לבית אביו שזה המשפחה, הסביבה והמקום שבו הוא גדל, אח"כ זה הסביבה היותר רחוקה ואח"כ זה הסביבה של הארץ, לכן הקב"ה אומר לאברהם אבינו את זה הפוך: קודם כל תנתק מהקשרים הכלליים שיש לך שזה ארצך. אח"כ מהסביבה היותר קרובה, ואח"כ תשכח את כל הנושא של בית אביך. כשאברהם אבינו יצא מחון, תרח שהיה כהן מאוד גדול של עבודה זרה, בא עם אברהם. לפי החשבון בסוף פרשת נח, תרח היה עם אברהם אבינו הרבה מאוד זמן, אבל כתוב 'וימת תרח בחון', איך יכול להיות? הרי הוא חזר בתשובה והלך עם אברהם לארץ כנען, אלא לומר לך כשאברהם אבינו יצא מחון אזי כל הבחינה של בית אביו התבטלה לגמרי, צריך לשכוח מזה לגמרי והדבר הזה מאוד קשה בנפש האדם מכיוון שאדם מאוד קשור עם כל הבחינות האלה, לכן חז"ל אומרים שזה היה ניסיון אצל אברהם אבינו, לעזוב את הכל כולל את כל הרוחניות שלו..

בעיטה וזורקים אותו..!

אדם אומר להקב"ה: זה האמת ואני עושה מסירות נפש בשבילך. הוא שאל את הרב שלו והתייעץ עם הצדיקים והוא עשה מסירות נפש - איך שהוא עושה את זה, לא עובר כמה שבועות ופתאום הוא מקבל איזה בעיטה וזורקים אותו לגמרי, כאילו שמשמיים אומרים לו: אנחנו בכלל לא רוצים אותך, כביכול הארץ לא רוצה אותך, לך למצרים. לא רק שאברהם אבינו יוצא מארץ כנען אלא מורידים אותו למקום כ"כ חשוך. מיד כשהוא מגיע למצרים הוא מרגיש מה הולך פה ואיזה מקום מקולקל זה, הוא החביא את שרה בתיבה וכשגילו אותה המצרים לקחו אותה. הזוהר הקדוש אומר איזה צער היה לאברהם אבינו באותו לילה שלקחו את שרה, אי אפשר לתאר את הצער הזה - זה עומק הניסיון של אברהם אבינו.

עומק הניסיון של אברהם

נתבונן קצת בעומק הניסיון, עכשיו עומק הניסיון בירידה למצרים הוא שלא יהיה לאברהם אבינו הרהור על ההנהגה של הקב"ה אפילו לא כחוט השערה - עומק הניסיון זה שלא יהיה לו בלב שום טענה או קושייה על הקב"ה. כתוב בספר 'פרי הארץ' שכל גדר הניסיון של האבות היה הניסיון הזה, שהקב"ה היה עושה להם מציאות של הסתרת פנים. בוודאי שהם היו עומדים בניסיון אבל עומק הניסיון האם לא יהיה להם שום טענה כלפי הקב"ה: למה אתה עושה לי את הדבר הזה? לפי זה הניסיון הראשון הוא 'לך לך מארצך' הניסיון האחרון הוא 'קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה' - הניסיון של העקידה לא היה להעלות את יצחק כקורבן..

3 ימים מבאר-טבע להר-המוריה

הניסיון של העקידה היה שהקב"ה כביכול סותר את דבריו. הרי הקב"ה הבטיח לאברהם אבינו 'ביצחק יקרא לך זרע' - אחרי שהוא הבטיח את זה לאברהם אבינו, עוברים כמה שנים וכשיצחק אבינו מגיע לגיל 37 הקב"ה אומר לאברהם אבינו: 'קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך' - אומר פרי הארץ שעומק הניסיון של אברהם אבינו היה: לא להקשות על הקב"ה איך מצד אחד הבטחת לי 'ביצחק יקרא לך זרע' ומצד שני אתה אומר לו 'העלהו שם לעלה' - איך זה מסתר ביחד? כל השלושה ימים שאברהם אבינו הלך מבאר-טבע להר המוריה, השטן ניסה להכניס לו קושיית: אתה הולך לשחוט את יצחק, אתה קיצוני מדי? בסדר, אבל תקשה קושיית על הקב"ה

הפצה חובקת עולם
של הר"ג עופר ארז שליט"א
הצטרפו עכשיו ofererez.co.il 02-650-29-29
לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

אברהם אבינו בא ממקום נקי נסיעה לפרנסה, מספחה או טיול

..אדם רואה שזה לא בסדר וזה לא מסתדר והוא לא מבין: למה הביאו לי כזאת אישה, כאלה ילדים, כזאת עבודה, אני לא מבין למה יש לי בעל הבית כזה, למה יש לי ראש כולל כזה וכן הלאה - לכל אחד יש הרבה קושיות אבל כל הנקודה היא להבין: אם זה מה שנעשה אז בוודאי יבוא יום ואנחנו נראה איך כל זה היה הטוב השלם ביותר. הגדר של העבודה של האבות ושל הצדיקים הגדולים היא שלא יהיה להם בלב שום טענה או הקפדה כנגד הקב"ה, אבל יש עוד נקודה שאנחנו לומדים מהעניין הזה של לך לך - המפרשים והזוהר הקדוש שואלים את השאלה הזאת: מה זה הלשון הזו לך לך? מה באה ללמד אותנו המילה לך לך? רש"י אומר 'להאנתך ולטובתך' אומר הזוהר הקדוש נקודה אחרת וזה יסוד מאוד גדול: לך לך - לעצמך. אומר ר' נתן עפ"י דברי הזוהר הקדוש שכל המסעות של האדם בעולם הזה זה לך אל עצמך. אדם נסע לברזיל, לתיאלנד, למקסיקו או שהוא נוסע בארץ בגלל איזה מציאות מסויימת, לפעמים זה פרנסה לפעמים זה משפחה ולפעמים זה טיול - אומר הזוהר הקדוש שבכל הנסיעות שלך צריך שיהיה לך כוונה אחת שתיסע ותלך אל עצמך. כשהקב"ה ברא את האדם הוא ברא אותו עם 2 כוחות כלליים: נשמה א-לוקית ונפש בהמית..

כל הניסיון של אברהם אבינו היה שלא יהיה לו קושיה אפילו לא כחוט השערה: למה אתה עושה לי את הדבר הזה?! אברהם אבינו עמד בניסיון ולא טען שום טענה ולא נכנס לעצבות או לכעס על הקב"ה. עכשיו אברהם אבינו בא ממקום נקי ורק רוצה להבין את ההנהגה של הקב"ה: איך אתה סותר את עצמך? מצד אחד אמרת לי 'ביצחק יקרא לך זרע' אח"כ אתה אומר לי 'והעלהו שם לעלה', לאחר מכן אתה אומר לי 'אל תשלח ירך אל הנער' - מה זה כל זה סתירות? אני לא טוען שום טענה אני רק רוצה שתסביר לי את ההנהגה שלך. אומר המדרש דבר נפלא מאוד, הקב"ה אמר לאברהם אבינו: איפה סתרת את דברי? אמרת לך 'והעלהו שם לעלה', לא אמרת לך אף פעם לשחוט אותו. מראש היתה כוונתי שתעלה אותו לעולה ואז תוריד אותו, בכלל לא התכוונתי שתשחט אותו - הנקודה הזאת מאוד עמוקה. אברהם אבינו בסך הכל לא הבין את דברי הקב"ה בנקודה אחת. קודם ההבנה הזאת זה נראה שיש בהנהגה של הקב"ה את הסתירות והקושיות הכי גדולות - אחרי שהקב"ה מראה לאברהם אבינו את הנקודה הקטנה הזאת: אמרתי לך להעלות אותו לעולה ולא לשחוט אותו - כל הנקודה היתה רק על הפרט הזה..

לא מטנה איפה הוא נמצא

קודם כל צריך לדעת שעיקר האדם זה הנשמה הא-לוקית ועל זה אנחנו אומרים להקב"ה: נשמה שנתת בי טהורה, אתה בראת.. אנחנו מודים להקב"ה על הנשמה שהוא נתן לנו אבל בשביל הבחירה ובשביל הניסיון הקב"ה נתן לנו גם נפש בהמית. הנפש הבהמית זה בדיוק הפוך מהנשמה הא-לוקית. מלבד זה שהנפש הבהמית רוצה את תאוות העולם הזה ואת המידות המקולקלות, יש דבר נוסף בנפש הבהמית וזה אנוכיות - אדם רק חושב על עצמו. מצד הנפש הבהמית אדם מאוד אנוכי וחושב רק על עצמו. הקב"ה אומר לאברהם: תדע לך כל מה שאתה צריך לנסוע וללכת בעולם זה כדי לגלות את הנשמה הא-לוקית שיש בתוכך. בכל יהודי יש נשמה א-לוקית זה לא משנה מה אדם עושה ואיפה הוא נמצא. אין כזה דבר יהודי שאין לו נשמה א-לוקית, אבל 'מסכי הנפש הבהמית' מסתירים מאתנו את הנשמה הא-לוקית - כל הרצונות, השאיפות והמחשבות של העולם הזה מסתירים לאדם את הנשמה הא-לוקית. הקב"ה אומר לאברהם אבינו לך תחפש את הנשמה הא-לוקית שבקרבך פה מתעוררת השאלה:

אל תשלח ירך אל הנער

אחרי שמתברר הפרט הזה מסתבר שהכל בסדר, הכל היה בדיוק כמו שהוא היה צריך להיות. הקב"ה מעולם לא סתר את עצמו. הקב"ה אמר לאברהם 'ביצחק יקרא לך זרע' ובאמת כך זה היה. אמרתי לך להעלות אותו לעולה, אבל מעולם לא אמרתי לך לשחוט את יצחק, בגלל שלא הבנת את זה, אמרתי לך לי 'אל תשלח ירך אל הנער', לכתחילה לא התכוונתי שתשחט את יצחק - מפה לומדים יסוד מאוד גדול. כל אחד מאתנו מסתובב עם הרבה מאוד קושיות: מה קורה איתנו? מה קורה בעולם? וכן הלאה. צריך לזכור שהקב"ה יבוא יום אחד ויגיד לנו משפט אחד ופתאום נראה איך הכל מראשית ועד אחרית היה מסודר בסדר הכי נכון והכי מתוקן בעולם - עכשיו עוד לא שמענו את המשפט הזה אז אנחנו לא רואים איך הכל מסודר, אבל בכל פעם שאנחנו כועסים, מקפידים או עצובים צריך לזכור: הקב"ה יגיד לנו משפט אחד ואז הכל יסתדר..

כדאי להתחזק מעכשיו!!

לאחים של יוסף היו עליו קושיות עצומות: מה שליט הארץ רוצה מאתנו? יש לכם אב? יש לכם אח? ואז יש את כל הסיפור עם שמעון והסיפור עם הגביע ועם בנימין, מה הוא רוצה מאתנו?! יוסף אמר להם משפט אחד: אני יוסף אחיכם. בשלושה מילים הכל התיישב. כל אחד מאתנו צריך לזכור שיום אחד הקב"ה יגיד לנו שלושה מילים, וזה יישב את הכל מההתחלה ועד הסוף ולא יהיה לנו שום טענה או קושייה על הקב"ה, אז כדאי להתחזק מעכשיו לא לבוא בטענות להקב"ה..

התורה נותנת לנו כלים

עד עכשיו אברהם אבינו לא גילה את זה? הוא היה בן 75. בוודאי שהוא גילה את זה אבל הקב"ה אומר לו: תדע לך כל מה שגילת עד עכשיו זה רק בבחינת התחלה. לך עכשיו לדרך חדשה ותגלה גילויים חדשים לגמרי. הנשמה הא-לוקית מחוברת עם האין-סוף, לכן אין כזה דבר שאדם יגיד: אני עכשיו השלמתי את העבודה שלי, גילתי את הנשמה הא-לוקית שבי ועכשיו כל מה שנשארת בעולם הזה זה רק כדי לזכות את הדור - צריך לדעת שזה לא נכון מכיוון שהנשמה הא-לוקית זה חלק א-לוק ממעל וזה אין סוף, לכן יש אין סוף דברים לגלות ואנחנו תמיד צריכים ללכת ולגלות את זה בתוכנו והתורה נותנת לנו את הכלים לגלות את זה

לזכות לראות שאין דבר רע בעולם

יש מדרש שאומר שבשעה שהשבטים חזרו ממצרים ואמרו ליעקב אבינו: דיבר איתנו אדוני הארץ קשות ואמר לנו ה'יש לך עוד אח קטן ואז הוא אמר לנו תביאו את אחיכם הקטן, אמר להם יעקב אבינו כך 'למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח'. אומר המדרש שמעולם לא הוציא יעקב אבינו דיבור של הבל מפיו אלא זה שאמר למה הרעתם - אמר לו הקב"ה: אני מכין לבנים שלך את כל הגלות, את הגאולה ואת מתן תורה. אני ממליך את הבן שלך על מצרים, אני מכין לך את משיח בן-יוסף ואת משיח בן-דוד - הכל אני מכין לך ואתה אומר למה הרעותם?! הבחינה של הניסיונות של האבות היתה לא להגיד 'למה הרעותם' - כל העבודה של הצדיקים הגדולים זה לראות שאין דבר רע בעולם. צריך לדעת שזה לא עבודה שכלית. לוקח 10 דקות להבין את היסוד הזה אבל לוקח 70 שנה כדי להוריד את זה אל הלב. כל החיים שלנו זה השבה אל הלב של הנקודה הזאת. כל הזמן אדם רואה שהכל לא בסדר..

ואז האותיות מתחילות להאיר בתוכנו

עצם זה שאדם לומד תורה זה בעצמו כבר מתחיל להאיר בתוך האדם את הנשמה הא-לוקית שבתוכו - אדם לומד חומש או משנה, האותיות של כל חלקי התורה מאירות בתוכנו מכיוון שבתוך הנשמה שלנו יש את האותיות של התורה רק שהן כבויות מכיוון שהנפש הבהמית שלנו הסתירה אותם. ברגע שאנחנו לומדים תורה אז האותיות מתחילות להאיר בתוכנו. יש שאלה מאוד מעניינת ששואל אחד מגדולי הפוסקים האחרונים, היעב"ץ (ר' יעקב עמדין) בספרו 'מגדל עוז'. כתוב 'יהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים' - עד מגדל בבל כל העולם דיבר בשפה אחת..

קו המידע של הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א
02-5875777

לשון הקודש כבר מוטבעת בתוכנו

שואל היעב"ץ: איזה שפה דיברו כולם עד מגדל בבל? את לשון הקודש, אבל למה? לפני זה שואלים שאלה אחרת: באיזה כלים הקב"ה ברא את העולם? ע"י דיבור 'בעשרה מאמרות נברא העולם' - עכשיו השאלה הנשאלת היא באיזה שפה הקב"ה דיבר כשהוא ברא את העולם? אומרים חז"ל שהקב"ה דיבר בלשון הקודש, לכן בכל העולם מוטבע לשון הקודש. אז עד גזירת מגדל בבל כל העולם דיבר בלשון הקודש וזה הכוונה 'ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים'. אומר על היעב"ץ חידוש נורא מאוד: העולם נברא בלשון הקודש לכן בכל אדם מוטבע לשון הקודש, אם תיקח תינוק ותסגור אותו בחדר 7 שנים ואל תשמיע לו שום שפה ושום מילה בעולם - אחרי 7 שנים הוא יצא מהחדר והוא ידבר בלשון הקודש. איך זה יכול להיות הרי הוא מעולם לא שמע את לשון הקודש אבל הלשון והשפה שמוטבעת בתוך הנפש שלו זה לשון הקודש לכן הוא יודע את לשון הקודש, לשון הקודש זה מוטבע בתוכנו.

במציאות שלנו יש ניסיונות וקשיים

ברגע שאנחנו לומדים תורה אזי לימוד התורה מאיר את האותיות שנמצאים בתוך הנשמה שלנו לכן הנשמה מתחילה להתגלות - אבל זה עדיין לא מספיק מכיוון שנאמר על היצר הרע 'והנחש היה ערום מכל חית השדה', הוא יודע להטעות ולשקר אותנו גם בתורה, לכן אנחנו צריכים גם את העניין של הצדיק שמלמד אותנו את העצות וההבנות והוא יתן לנו כלים איך אנחנו זוכים להגיע אל הנשמה הא-לוקית שבתוכנו, הוא מלמד אותנו את יסודות האמונה וההנהגה שהקב"ה מנהיג את העולם. הצדיק מלמד אותנו עצות איך להתמודד עם המציאות שלנו שהיא הרבה פעמים לא קלה, יש הרבה ניסיונות וקשיים. למעשה הצדיק הוא גילוי התורה, הוא מגלה לנו את מה שאנחנו לא יכולים להבין ולהשיג לבד בתורה. ככל שאנחנו הולכים עם התורה בכלליות ועם התורה של הצדיק בפרטיות, לאט-לאט אנחנו זוכים לגלות את הנשמה שתוכנו - זה מה שאומר הקב"ה לאברהם אבינו: תדע לך, אתה עכשיו הולך להיות אבי האומה היהודית, כל ענף הקדושה בעולם הולך לצאת ממך. ממך ועד אחרון עמ"י, כולם צריכים לקיים: לך לך, לעצמך. מכיוון שלשם כך באנו לעולם

שניה טרדים ולא נגיע ליישוב הדעת

באנו לעולם כדי לגלות את הנשמה הא-לוקית שבקרבנו, הצדיק עוזר לנו ונותן לנו כלים להגיע אל הבחינה של הנשמה הא-לוקית שיש בתוכנו. אחד הדברים

החשובים בדבר הזה זה נקודה מאוד חשובה זאת בחינה שהיתה מאוד ידועה בדורות הקודמים אבל היא ירדה להסתרה מאוד גדולה בדור שלנו וזה העצב של ההתבודדות - אחד הדברים שמגלים לאדם את הנשמה הא-לוקית שבתוכו זה כל הדרך של ההתבודדות. גם אם אדם עוסק בתורה ובמצוות אבל אנחנו כל היום עסוקים ויש לנו היסח הדעת. יש בחינה שהעולם הזה שזה פרעה והקליפה אומר: 'תכבד העבדה על האנשים ואל ישעו בדברי שקר' - פרעה רוצה להטריד אותנו שכל הזמן נהיה טרודים ולא נגיע ליישוב הדעת. ברגע שיש לנו קצת יישוב הדעת אנחנו מיד רואים את האמת מכיוון שזה מוטבע בתוכנו, כל האמת נמצאת בתוכנו.

חוסר יישוב הדעת מרחיק אותנו מהשם

מה עושה היצר הרע? הוא מריץ את האדם בבחינת 'תכבד העבדה על האנשים ואל ישעו בדברי שקר' שאדם לא יגיע לאמונה ולקשר עם הקב"ה שנמצא בתוכו. בכל מדרגה שאדם נמצא יש את ההסתרה הזאת - יכול להיות שאדם באמת צדיק וירא שמייים אבל גם פה היצר הרע לא מתייאש: אתה כבר 70% צדיק? ב 30% אני לא אתן לך יישוב הדעת כדי להגיע לשלמות - היצר הרע כל הזמן מבלבל את האדם, לכן אומר רבינו בלשון הזו בליקוטי מוהר"ן: 'מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך הוא רק מחמת שאינם מיישבים את עצמם' - חוסר יישוב הדעת מרחיק אותנו מהקב"ה לכן ההתבודדות זה קודם כל כדי ליישב את הדעת, לזכור שאתה יהודי ויש את השם בעולם שמנהיג את העולם ואין עוד מלבדו ואז אדם עוצר לשעה את כל המהלך שלו וזכור שיש בכלל בורא לעולם. אדם יכול ללמוד תורה ולשכוח שיש בורא לעולם..

לדור שלנו שנמצא בכזאת הסתרה

צריך לדעת שהעצה של ההתבודדות זה לא העצה של ר' נחמן מברסלב. ר' נחמן מאיר את האור הגדול הזה לדור שלנו שנמצא בכזאת הסתרה. העצה הזאת היתה בכל הדורות בעמ"י, כולם ידעו שמי שרוצה להתקרב באמת להקב"ה לא יכול בלי העצה של ההתבודדות, בדורות הקודמים הדבר הזה היה פשוט. בהתבודדות אדם זוכה להגיע לנשמה שלו. עצם העובדה שאדם יוצא מכל השיגעון, מכל המירון ומכל הטריוף הזה שנמצא בעולם והוא נמצא קצת לבד, זה כבר גורם לאדם שהוא מתחיל לפגוש את הנשמה שלו - זה מה שהקב"ה אמר לאברהם אבינו: לך לך - לעצמך. הכוונה לך תחפש את הנשמה הא-לוקית

יהודי יקר, בוא וקח חלק בהזדמנות העליונה והפזתו...

מכות הרבים תעמוד עמך ואל בני משפחתך: 052-53-959-85

בעקבות תיקון הזיווגים הקדוש
בהוראה ישירה של מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א
 עפונות "כאילו תערוג" בראישות הרב עופר ארז שליט"א פותחות
פסוד שידוכים יחודי מסוג

חסידיים, כולל פולקה, רוקיטא, זרדים אפית, אקאס, פנרס, זיוו 98, חסידיים

כל שידוך עובר דרך מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א
 להרשמה בימים א-ה 10:30-12:30 | 16:00-18:00 בלבד!
02-650-29-29 שלוחה 4
 ניתן להוריד הספר מהאתר שלנו ofererez.co.il
 ולהתמיד למייל 2929@gmail.com

ענברי הגפן
 שולחים ביות לאחראי

חדש!!!
יצא לאור הספר שכולם חיכו לו!
מסירת המלזכה
 פירוש על מעשה "משבעת הקבצנים" מאת הרב עופר ארז שליט"א חלק א'
 "והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום, ורוח אלקים מרחפת על פני המים" בתוך חיינו יש בחינה של תהו ובהו, או סדר, חשך, ונסיונות בתחומים רבים. וסבת הדבר היא, כי כן ברא הבורא את העולם, ולשם כך שלח אותנו - לעבור את הקשיים, וההתמודדות של העולם הזה. והדרך שעל ידה נובל לזכות לקיים את השליחות בתחלתו היא להתחבר עם ירוח אלקים המרחפת על פני המים, ומאירה לנו דרך בתוך החשך והתהום. ספורי המשפלות שספר רבנו הקדוש פותחים עתה הבנת, ומלאים עצות כיכד להפך חשך לאור, והרים ועמקים למשור.

הפצה ראשית:
02-650-29-29

כאילו תערוג
 פגלה את עניין הצדיק בעולם

לחרמות והקדשות: 0525-39-59-85

להצלחת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, אסתר בת דליה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, לאה לירן בת שושנה, צופיה בת רחל, הרב איתן בן יונה, אוריאל ושרה עמרם, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן חנה, אדל בת אורלי, אהובה שירה בת ציונה.

לרפואת: שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בנייה, שלום בן גילה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יעקב בן לונה, יצחק בן מסעודה, יוסף בן כרמלה, ערן בן ציונה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, חיים בן שמעה, אהובה שירה בת ציונה.
 לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בנייה, שרה בת לאה, שרה בת לאה, יחיאל סמיר בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל.